

SAŽETAK

Uredništvo	Str.1
Fatima vas čeka.	
Formativ put	Str.2
Formativni Program ADMA-e 2024.-2025	
Nazaret. Božja obitelj	Str.4
10. Marija, majka i učiteljica.	
Skromno i najuzvišenije stvorenje	Str.7
<i>Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije</i>	
11. Majkanovog svijeta.	
Primljena milost	P.8
“Učinite kako vam Kaže”.	
Obiteljski dohadaži	Str.10
- Ruanda: <i>Obećanje ADMA-e i salezijanaca suradnika.</i>	
- Perù: <i>Susret članova ADMA-e.</i>	Str.10
- Slovenija: <i>Godišnji sastanak članova ADMA-e.</i>	Str.11
- Nova rubrika: <i>ADMA primarija odgovara.</i>	Str.11
- Misa za preminule članove ADMA-e.	Str.11
Mjesečna molitvena nakana	Str.12
Srpanj - Kolovoz.	

UREDNIŠTVO

FATIMA VAS ČEKA

Moji dragi prijatelji,

Bratski pozdrav svakome od vas na kraju ove pastoralne godine i formativnog hoda prema nadolazećem međunarodnom kongresu Marije Pomoćnice 2024. u Fatimi.

Upravo ćemo se u Fatimi naći, razmišljajući o “Snu” – podrijetlu don Boscova poslanja; što je naše poslanje danas kao salezijanske obitelji i uz posredovanje Marije; Majka i učiteljica, koja nas prethodi i vodi k Isusu i mladima.

Ove smo se godine pripremili razmišljajući o važnim temama: Poziv i Oratorijsko poslanje, Poziv na nemoguće, Otajstvo imena, Snaga krotkosti i ljubavnosti koje odlikuju salezijanski stil.

I upravo u ovim danima, dok pišemo ovaj uvodnik, Božja riječ nas poziva da se vratimo temi misije sa slikom tako snažnom i značajnom kao što je slika ‘Sijača’. Slika koja nam pomaže ponovno pročitati svoj život, svoje službe, aktivnosti u koje smo uključeni, vraćajući sve u Očeve ruke:

“Takvo je kraljevstvo Božje: kao čovjek koji sije sjeme na zemlju; spavaj ili budi, noću ili danju, sjeme klija i raste. Kako, on sam

ne zna. Tlo spontano proizvodi prvo stabljiku, zatim klas, a zatim puno zrno u klasu; a kad je plod sazrio, odmah šalje srp, jer je došla žetva” (Marko 4,26-34)

Bog nas sigurno koristi; On nas čini sudionicima u svom planu ljubavi prema čovjeku. On nas zove imenom i u ime nam povjerava poslanje, kao što se dogodilo Ivanu u snu: *“Nitko sebi ne daje ime, nego ga prima. Ne zovem se. U imenu je zapisan poziv i u njemu je uključena metoda (ne udarcima, već krotkost i ljubav), poslanje/cilj (steći ove svoje prijatelje), sadržaj (pouka o grijehu i kreposti).”*

Ali Bog nas ne ostavlja same! Bez obzira na misiju, On samo traži od nas da ‘budemo’ sjeme i širimo sjeme Njegove ljubavi, uvjereni da će On biti taj koji će učiniti da Njegovo Kraljevstvo proklija i raste. Dobro je pouzdati se u Boga Oca, oslobađajuće je osjećati da smo suradnici, a ne apsolutni protagonisti, utješno je znati da je tlo ono koje spontano donosi svoje plodove.

Kao članovi ADMA-e, u svjetlu ove riječi možemo čitati prethodnu pastoralnu godinu i plan, novu godinu. Naša predanost najslabijima i mladima nije bila i nikada neće biti uzaludna. Naša obrazovna i formativna predanost nije bila i nikada neće biti izgubljena. Naša želja da Mariju obznanimo bit će ispunjena ako se prepoznamo kao obični poljoprivrednici i ponizno podvrgnemo svako svoje djelovanje Očevoj volji. Ako prihvatimo poslanje koje nam je dano, zajedno s tlom na kojem ćemo raditi i ako se ne trudimo ishitreno procijeniti žetvu, već strpljivo čekamo pravo vrijeme, da sve sazrije, prije svega sazrijevanje srca svake mlade osobe koju sretnemo. Iako je danas malo sjeme, sutra će niknuti i postati moćno.

Sve najbolje svima za mirno ljeto.

Don Gabriel Cruz Trejo,
Duhovni animator SDB ADMA Valdocco.

Renato Valera,
Predsjednik ADMA Valdocco.

FORMATIVNI PUT

Formativni Program ADMA-e 2024.-2025: **VELIKA SIMFONIJA MOLITVE U JUBILARNOJ GODINI CRKVE**

Program formacije ADMA-e za godinu 2024. - 2025. stavlja nas na put Jubileja 2025., koji je, kako piše papa Franjo: *“uvijek predstavljao u životu Crkve događaj od velikog duhovnog, crkvenog i društvenog značaja. Budući da je Bonifacije VIII., 1300. godine, ustanovio prvu Svetu godinu - sa svjetovnim ponavljanjem, koje je tada postalo, po biblijskom modelu, pedeset godina, a zatim fiksirano svakih dvadeset i pet godina. Crkva je doživjela ovo slavlje kao poseban dar milosti, obilježen oproštenjem grijeha i, posebno, oprostom, punim izrazom Božjeg milosrđa.”*

Papa Franjo nam ukazuje da jubilarni naslov **“Hodočasnici nade”** stavlja u središte jubilarne godine **“upaljena baklja nade koja nam je dana i učiniti sve što je moguće kako bi svi ponovno stekli snagu i sigurnost da gledaju u budućnost otvorenog uma, srca punog povjerenja i dalekovidnog uma. Nadolazeći jubilej može uvelike poboljšati ozračje nade i povjerenja, kao znak obnovljenog ponovnog rođenja za koje svi osjećamo hitnost”.**

Papa nas poziva da gajimo tu nadu gledajući drame današnjeg svijeta “sposobnog povratiti osjećaj sveopćeg bratstva” i ne zatvarajući oči pred neobuzdanim siromaštvom koje sprječava milijune muškaraca, žena, mladih i djece – osobito mnoge izbjeglice prisiljene napustiti svoju zemlju – da žive na način dostojan ljudskih bića. “Neka se čuju glasovi siromaha u ovom vremenu pripreme za Jubilej koji, prema biblijskoj zapovijedi, svakom čovjeku vraća pristup plodovima zemlje.”

Pozvani smo i mi ići tim duhovnim hodom obraćenja: **“Osjećajući da smo svi hodočasnici na zemlji u koju nas je Gospodin smjestio”,** da čuvamo njezinu ljepotu. Pozvani smo također biti **“sve više i sve bolji znak i oruđe jedinstva u skladu različitosti”** sudjelujući u životu i izgradnji Crkve i vrednujući sve karizme i službe koje Duh Sveti ne prestaje darovati.

Svjescni da za sve to nije dovoljna samo naša snaga. Ovogodišnji formativni hod slijedit će Papinov poziv

da se vrijeme pripreme za Jubilej posveti velikoj "simfoniji" molitve. Prije svega, želja da budemo u Gospodinovoj prisutnosti, da ga slušamo i klanjamo mu se. Zahvaljujemo Bogu na mnogim darovima njegove ljubavi prema nama i hvalimo njegovo djelo u stvaranju, koje obvezuje svakoga da poštuje i preuzima osobnu odgovornost da ga čuva. Molitva je glas "jednoga srca i jedne duše" (usp. Dj 4, 32), koji se pretvara u solidarnost i dijeljenje kruha svagdašnjeg. Molitva koja omogućuje svakom muškarcu i ženi na ovom svijetu da se okrene jedinom Bogu, da mu izrazi ono što počiva u tajnosti srca. Molitva kao najbolji put do svetosti, koji vodi do žive kontemplacije čak i usred djelovanja. Ukratko, intenzivna godina molitve, u kojoj se srca otvaraju za primanje obilja milosti, čineći "Oče naš", molitvu koju nas je Isus naučio, životnim programom svakog od svojih učenika.

Stoga ćemo, u kontinuitetu s ljetnim duhovnim vježbama, nastojati produbiti svoj molitveni život, počevši od slušanja Riječi, kako bi ona postala konkretna pomoć u našem svakodnevnom životu, u paru, na poslu, u obitelji.

Putovanje će biti podijeljeno u tri koraka, od kojih se svaki spušta u tri faze:

Prvi korak: Slušanje i molitva Riječi: Krenut ćemo slušati Riječ, jednostavnim i konkretnim alatima, moliti Riječ i s Riječju, učiti i ponovno učiti kako je oživjeti u našim životima. Nastojat ćemo usmjeriti svoja srca da slušaju Isusa, koji inzistira na tome da postane Jedno s nama. Zajedno ćemo hodati u slušanju Riječi kako bismo shvatili kako je učiniti hranom i vodstvom na našem putu, dajući joj prostor u tišini, utišavajući svoje misli da slušamo Isusov glas. Naučit ćemo iskusiti produžene trenutke molitve kroz Lectio Divina i zajedničko dijeljenje svjedočanstava.

Drugi korak: Razlučivanje: Poduzet ćemo neke korake kako bismo rasli u razlučivanju duhova, kroz ignacijansko iskustvo, tako drago don Boscu i svetom Franji Saleškom. Rasti ćemo u našem razumijevanju kako možemo pronaći, upravo u molitvi, povlašteni trenutak i konkretno oruđe za svakodnevno razlučivanje, u malim i velikim izborima. Na taj ćemo način naučiti presretati i odmah odbaciti iskušenja i prihvatiti nadahnuća Duha Svetoga.

Treći korak: Živjeti u Božjoj prisutnosti: Na kraju, pokušat ćemo naučiti nešto više o življenju, što je za don Bosca bila kontemplacija, na djelu. Molitva je autentična samo ako je ta vertikalna dimenzija prema Bogu usmjerena prema horizontalnoj dimenziji dobrih djela prema čovjeku.

Razmišljajući o snu don Bosca kada je imao samo 9 godina, možda smo došli do trenutka spoznaje ljepote kreposti: "... Krenite sada poučavati ružnoću grijeha i ljepotu kreposti" izbjegavajući grijeh i njegujući kreposti u radosnom stavu povjerenja, pouzdanja, osmijeha i djela.

Na ovom ćemo putovanju njegovati, prema uputama pape Franje, tračak nade, posebno za najsiromašnije. Nećemo zaboraviti razmišljati o ljepoti stvaranja i brinuti se za naš zajednički dom. Tražit ćemo najbolje načine da budemo sve više znak i oruđe jedinstva u različitim situacijama koje nam svakodnevni život predstavlja.

Molimo Mariju da prati Crkvu, Salezijansku obitelj i Udruženje Marije Pomoćnice na tom putu pripreme za veliki događaj milosti, Jubilej.

NAZARET. BOŽJA OBITELJ

10. MARIJA, MAJKA I UČITELJICA

Nastavljamo razmišljati o obiteljskom obrazovanju u školi u Nazaretu. U tom liturgijskom dragulju, misi posvećenoj svetoj Mariji Nazaretskoj, Crkva se uvijek iznova vraća kako bi razmišljala o činjenici da je Marija (a s njom i Crkva) postala naša Majka i Učiteljica jer je i prije nego što je postala Isusova majka i učiteljica, najprije bila nadahnuta i oblikovana da bude savršena učenica. U prekrasnom predgovoru ove mise kaže ovako: “U svakodnevnom susretu sa svojim Sinom, u kući u Nazaretu, kolijevci Crkve, Marija nam nudi dragocjeni nauk života. Majka i učenica Krista Gospodina, ona čuva i razmišlja u svom srcu o prvinama evanđelja.”

Bliskost koju je stekla s Isusom u vršenju svoje majčinske misije dovela je Mariju do toga da postane učenica svoga Sina, i zahvaljujući njezinu učeništvu ona je sada [naša brižna Majka i autoritativna Učiteljica](#). To se dogodilo – što se ne smije podcijeniti – “sjedinjeno s Josipom, pravednim čovjekom, vezom bračne i djevičanske ljubavi”, istom ljubavlju koja kruži u Crkvi i čini nadnaravnom svaku naravnu vezu, koja, prepuštena samoj sebi, ne podnosi kušnju krhkosti, grijeha i smrti. I to zbog jednostavne činjenice da dijete treba oca i majku, kako u prirodnom, tako i u nadnaravnom poretku. Nikakva psiho-sociološka alkemija i nikakav društveno-politički pritisak ne bi nas trebali uvjeriti u suprotno.

Da bismo razumjeli “dragocjeni nauk o životu” koji zrači iz kuće Nazareta za uspješan obiteljski odgoj, pokušajmo usporediti, potpomognuti i Recalcatijevim razmišljanjima u njegovoj lijepoj knjizi “Tajna Sina”, četiri paradigmatske figure odnosa između roditelja i djece koje nam kultura i Sveto pismo donose: Laja i Edipa, milosrdni Otac i izgubljeni sin, Abraham i Izak, Marija-Josip i Isus.

Pripadnost i sloboda

Zanimljivo je primijetiti da je Isus, koji je od djetinjstva pokazivao da je krajnje slobodan, ipak bio sinovski podložan Mariji i Josipu, koji su pak postajali sve svjesniji otajstva koje je njihov sin nosio. Isusu nije palo na pamet da bude slobodan bez ograničenja ili da se pokorava na ropski način: njegov identitet sina Božjega i sina čovječjega bio je savršeno skladan. Isus je konkretan ideal svakog sina, onaj koji otvara mogućnost zahvalnosti za vezu s roditeljima,

a također je sposoban prepoznati u Bogu veće podrijetlo i sudbinu.

U Isusovoj priči roditelji i djeca ne poriču i ne ubijaju jedni druge: postoje napetosti, svakako, ali one ne rezultiraju sukobima i raskidima. Kao odrasla osoba, Isus će imati poslanje, življeno u savršenom i ljubavnom slaganju s Ocem, a također i uz pristanak Majke, da da svoj vlastiti život da otkupi naše živote, i da ponudi svoju smrt kako bi oslobodio svakog čovjeka od smrti, ali u svojoj priči, za razliku od grčke kao i frojdotske priče – ukratko, za razliku od obiteljske tragedije koja obilježava čovjekovo iskustvo i temeljna je figura zapadne kulture – nema sjene stvarnog ili simboličkog čedomorstva ili očinstva, niti ima traga autoritarne ili incestuozne povezanosti. U priči o Isusu, zakonu i slobodi, obiteljskoj vezi i osobnoj sudbini, pronađite sretan ljudski i božanski sklad: ništa neljudsko, ništa fanatično.

U Nazaretu u potpunosti uspijeva u odgojnom pothvatu koji svaka obitelj mora ostvariti, a to je živjeti vezu ujedinjenu sa svojom djecom, nuditi snažne osjećaje, ali poštujući vlastito otajstvo i otajstvo svoje djece, postići sretnu ravnotežu između starog i novog, između tradicije i inovacije. U Nazaretu postoji čak i konačni Božji događaj u ciklusu ljudskih naraštaja. U ogledalu Nazareta, odnosi se na sve da odnos roditelj-dijete dijeli nepodijeljeni, kontinuitet zajedničkog života i prepoznavanje izvornosti svakog od njih. Iskustvo sinovstva nikada nije prisvajanje i posjedovanje, već uvijek na neki način premještanje i decentralizacija, i to su Marija i Josip počeli shvaćati od samog početka, i živjeli su to do kraja na uzoran način. A Isus, bolji od bilo kojeg drugog sina, bio je uistinu sin, to jest, mogao je baštiniti, prisvojiti, na izvoran način, ono što mu je dano u baštinu, i sam je postao temelj novog i vječnog Saveza. Jer zadatak sina, kaže Recalcati vrlo dobro, “nije ponavljati, već pojedinačno, subjektivno, preuzeti ono što su mu prenijeli oni koji su otišli prije njega.”

Izgubljeni sin

Strah dominira između Laja i Edipa: Laius se boji svog sina, Edip mrzi svog oca. Oboje opterećuje smrtna sudbina: otac pokušava ubiti sina, sin ubija oca. Zakon sudbine vrijedi, nema ni slobode ni milosti: “Edip ostaje fiksiran u položaju onoga koji, odbacujući

simbolički dug koji ga veže za drugoga, stalno traži samo svoj kredit kod drugog. Što se toga tiče, Edipov otac ne zna, pak, kako prenijeti bilo kakvo nasljedstvo na svog sina osim vlastitog zavjeta smrti." Priča o autoritarnim očevima, nesposobnim za rađanje, i nezahvalnim, buntovnim sinovima, nesposobnim za nasljeđivanje, ona je koja se ponavlja, unatoč najboljim namjerama, autentičnosti želja i iskrenoj ljubavi, ponajviše zbog "previše" ljubavi.

I molim vas, nemojte reći, kao što često čujemo, da ljubav nikada nije previše: ovdje "previše" znači pretjeranu, neuravnoteženu, nezrelu ljubav. Ljubav nikada nije previše kada je prava ljubav, ali to je sve što se može vidjeti. Da, zato što roditelji općenito iskreno vole svoju djecu, a velika je naklonost koju djeca osjećaju prema svojim roditeljima. Ali poanta je u tome da ljubav nije dovoljna! Osjećaj ljubavi ne štiti od neiskustva, nezrelosti, sebičnosti. Važno je stvoriti uvjete da djeca budu i osjećaju se istinski slobodno, a time i zahvalna što su stvorena i željna da zauzvrat postanu generativna.

Edip je izgubljeni sin, kao što je izgubljen svaki sin koji ne razumije dug zahvalnosti prema onima koji su ga rodili, i pogrešno shvaća osjećaj zakona i autoriteta kao despotski i ugnjetavajući njegovu slobodu. Sin je taj koji teži samopotvrđivanju bez priznanja drugoga: njegova želja ne poznaje granice jer ne priznaje dug. "Nisam tražio od tebe da dođeš na svijet", motiv je ucjene koji opravdava tvrdnje mnogih adolescenata. Mora se, međutim, reći da je takvo dijete često plod roditelja koji, pokrivajući ga stvarima i brigom, a ne svjedočanstvima o istinitom i dobrom, nužno i bespriječno postaju uobraženi i pretenciozni, sebični i tiranin: to je dijete, kaže Recalcati, koje "ima osjećaj da je u trajnom kreditu odbacujući svaki oblik duga. Njegov zahtjev ne poznaje granice jer se temelji na odricanju od duga. Ova prisposoba ispravno ilustrira sudbinu sina kada njegovo pravedno pravo na slobodu stoji bez priznavanja bilo kakvog oblika podrijetla. Imperativ sina – 'daj mi!' – ne poštuje oca, već ga implicitno optužuje da sebično zadržava svu svoju imovinu za sebe."

Pronađeni sin

Pronađeni sin je onaj u milosrdnom ocu (Lk 15, 11-32). I on je izgubljen sin, kao i njegov stariji brat. Obojica pogrešno shvaćaju zakon svog oca, koji u osnovi odgaja jednog da bude i slobodan i zahvalan: jedan se pokušava nametnuti prijestupom, drugi pokušava dobiti odobrenje kroz konformizam. Jedan je izgubio

darove, drugi se spriječio usred tolikih darova. Za oboje, odlučujuća je, na različite načine, očeva riječ: "Sine moj, što je moje, tvoje je"! Za mlađeg sina to zvuči ovako: "Zašto prisvojiti nasljedstvo koje ti nitko ne oduzima? Zašto želite sve i sada, prerano i izvan vremena?" Umjesto toga, za starijeg sina: "Gledaj, ti si sin, a ne rob! Možete ga uzeti kad god želite!"

Sada, kako mlađi sin postaje pronađeni sin? Evo: zato što otac nadilazi zakon, koji bi osudio sina, po milosrđu, koje ga iskupljuje. Zapravo, objašnjava Recalcati, "iako zakon nameće kamenovanje sinovima koji ne poštuju svog oca i majku, ovaj otac ne koristi se zakonom koji bi ga potvrdio u njegovom autoritetu. On to čini prvi put tako što se odmah lišava svog imanja, ne podsjećajući ga stoga da njegovo nasljedstvo pripada tek nakon njegove smrti. Kao da mu sugerira: 'Ne trebaš me ubiti da bi bio svoj, niti da prekršiš zakon da bi uživao u životu', on to čini drugi put uskraćujući mu postupanje s robovima koje je njegov sin očekivao i oblačeći ga oznakama svog sina. Kao da mu kažete: 'Ne očekujte osudu, nego oproštenje. Ne gledam na tvoj grijeh, nego mislim na tebe kao na svog sina!'" To čini treći put slaveći svoj povratak. Otuda kršćanska logika, po kojoj su mnogi vjernici i nevjernici znali i znaju živjeti: nakon tisuću opomena svojoj djeci da ne čine zlo i da ne nanose štetu sebi. Na kraju, oni pobjeđuju ne tako što ih zlo nadvladava, već tako što zlo nadvladavaju dobrom, a to ih navodi da očekuju oproštenje nakon pokajanja svoga sina, da slave što su ga pronašli, a ne da mu zamjera njegove pogreške. Jer, oproštenje nije plod zasluga, već dar koji nadilazi sve grijehe. I ovdje Recalcati to dobro kaže: "Sin ne zaslužuje oproštenje; ona ne nagrađuje pokajanje. Umjesto toga, to je ono što to uistinu omogućuje. Čini pokajanje mogućim ne kao cinično rasuđivanje ("ako moj otac zadrži svoje nadničare, zadržat će, u najmanju ruku, mene kao i njih..."), već kao obraćenje, promjenu, autentičnu preobrazbu." Teološki je jasno: pokajanje zaslužuje oproštenje, ali oproštenje ga izaziva.

Ono što je izvanredno, s psihološkog i obrazovnog gledišta, jest da se ovdje nalazi sin, jer otac ima hrabrosti da ga izgubi. Recalcati prikladno ističe da "stanje sina kao takvog uvijek zahtijeva pravo na pobunu. Obitelj ne može iscrpiti horizont svijeta. Kao što ljudski život treba prihvaćanje, dom, obitelj, tako i s istim intenzitetom treba otići negdje drugdje, odvojiti se, njegovati vlastitu tajnu. Pripadnost i lutanje dva su jednako temeljna pola u procesu humanizacije života." Jednostavno rečeno: kada roditelji ne

prihvate 'obrazovni rizik', pokušat će zaštititi svoje dijete snagom zakona (što danas znači pretjeranu brigu, riječi, upute, objašnjenja, zaštitu), narušavajući ravnotežu odnosa između zakona i želje, koja je umjesto toga bitna za djetetov rast. S druge strane, zakon je samo pedagog, kaže sveti Pavao, ali ono što se računa je milost: dakle, pogrešno je da djeca ne drže zakon, ali je jednako pogrešno da roditelji igraju ulogu tumača i čuvara zakona. Zakon ima ljubav kao svoj sadržaj, a srce ljubavi je milosrđe.

Žrtvovani sin

Tako je izazovno postati očevi i majke prema Božjem srcu. Naša se vjera temelji na onome što je Bog učinio u srcu Abrahama, kojeg kršćani priznaju kao svog 'oca u vjeri'. Suočen s vječnom opasnošću 'prisvajanja' sina, možda kao u slučaju koji je primio kao čudesan dar od Boga, Bog traži od Abrahama žrtvu Izakovu, i na taj način odgaja Abrahama da izgubi sina, da ga zna otpustiti, dati ga sebi, jer uskratiti sina iz previše ljubavi znači spriječiti ga da postane čovjek i da postizanje nečeg novog: "Abraham se suočava s kušnjom koja, u stvarnosti, čeka svakog roditelja. Bog je simbolični drugi zakon koji traži od svakog kraljevskog oca da se odrekne svog vlasništva nad sinom kojeg je rodio. Nije li to najviša manifestacija ljubavi oca i, općenitije, svakog roditelja prema djetetu? Pustiti dijete, znati kako izgubiti, žrtvovati svako pravo vlasništva, ostaviti, kao što se događa Abrahamu, vlastitom sinu u pustinji."

Ali više od toga, toliko je skupo postati očevi i majke prema Božjem srcu, da sam Bog Otac ostvaruje ispravan odnos oca i sina dovodeći ljubljenu Sina u igru. Ovdje su svečane riječi svetog Ivana kojima se izražava krajnja Božja ljubav prema nama: "Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni" (Iv 3, 16). Izvanredan! Dok je Izakova žrtva koja se traži od Abrahama u konačnici "suspendirana žrtva" (Petrosino), Sinova žrtva dovršava se do kraja: "prije blagdana Pashe Isus znajući da je došao njegov čas s ovoga svijeta k Ocu, ljubivši svoje koji bijahu na svijetu, ljubio ih je do svršetka" (Iv 13, 1). Nepaternalističko Božje očinstvo i, podno križa, Marijino nemajčinsko majčinstvo, ostvaruju remek-djelo poslušnog i hrabrog sina, sposobnog ispuniti svoje poslanje do kraja i postati paradigma uspješnog života, čije je temeljno pravilo da je životno darovati, smrtno ga je uskratiti: "Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga." (Mt 10, 39).

Evo što bi djeca trebala postupno učiti kako ne bi izbjegla odrastanje slabih ili umišljenih: da su život i prava ljubav radost i žrtva, spremnost da se svoj život daruje čak i radi primanja i radost u iskustvu – prema Gospodinovoj riječi – da je "više radosti u davanju nego u primanju" (Dj 20, 35). A evo što bi roditelji trebali izbjegavati: ako je u prošlosti prerano nametnuto previše žrtava, današnji je rizik udovoljavanje i zasićenje svakog zahtjeva za uživanjem, pokušavajući izbjeći sve vrste žrtava za njih. Oni koji imaju neko životno iskustvo dobro znaju ono što Pismo već uvjerava i ponavlja: "Čovjek u blagostanju ne razumije, on je kao životinje koje propadaju" (Ps 48,3.21). A on jednako dobro zna da, ako se dobro prihvate, kušnje čine da čovjek raste: "hvalimo se i u nevolji, znajući dobro da nevolja rađa strpljivost, strpljivost iskušanu krepost, a iskušana krepost nadu" (Rim 5:3).

Roberto Carelli SDB

SKROMNO I NAJUZVIŠENIJE STVORENJE

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

11. MAJKANOVOG SVIJETA

U broju 241 enciklike *Laudato Sì*, papa Franjo kaže da je u Marijinu proslavljenom tijelu, zahvaljujući njezinu uznesenju na nebo, dio stvorenja već dosegao puninu svoje ljepote. Isprva bi se moglo činiti da su ove riječi samo o Mariji. Uskrsnuti sa svojim tijelom, baš kao i Krist, njezin sin, zasigurno je Marijin povlastica. Međutim, Božji darovi njegovoj Crkvi uvijek su za dobrobit svih! Koja je korist koju također izvlačimo iz Marijinog proslavljanja? Korist za nas je u tome što dok gledamo Mariju u slavi, vidimo svoju sudbinu i jačamo u vjeri, nadi i ljubavi.

Knjiga Otkrivenja, u 12. poglavlju, predstavlja viđenje u čijem središtu stoji tajanstvena žena:

1. Tada se na nebu ukaza veliki znak: žena odjevena u sunce, s mjesecom pod nogama i na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. 2. Bila je trudna i plakala je od porođajnih bolova pri porodu. 3. Tada se na nebu pojavio još jedan znak: golemi crveni zmaj sa sedam glava, deset rogova i sedam dijadema na glavama. 4. Rep mu je povukao trećinu zvijezda na nebu i bacio ih na zemlju. Zmaj je stajao pred ženom koja se spremala roditi da proždire novorođenčce. 5. Rodila je muško dijete, predodređeno da željeznom žezlom vlada svim narodima, i dijete je odmah uzneseno Bogu i njegovom prijestolju. 6. Umjesto toga, žena pobjegne u pustinju, gdje joj Bog pripravi utočište da se ondje hrani tisuću dvjesto šezdeset dana."

Crkvena tradicija je u toj ženi naizmjenice vidjela konkretnu Marijinu osobu i personifikaciju Božjeg naroda, Izraela i Crkve. Kroz ovu sliku borbe i pobjede, vjernička zajednica ponovno čita proročanstvo Postanka o ženi i njezinu potomstvu (Post 3, 15). Ta tajanstvena žena je, dakle, Nova Eva, to jest Žena u pravom smislu riječi: ona je Majka novog svijeta, svijeta koji je Gospodin otkupio. U njoj razmatramo, kao u Juditi, u Esteri, u Zaručnici Pjesme i u Mariji, poziv Crkve: poziv da budemo suradnici i suradnici s Bogom za spasenje svijeta. Naime, rođenje Mesije neprestano se ostvaruje, u svakom vjerniku kao u Mariji, utjelovljenjem Riječi i djelovanjem Duha.

U mesijanskom rođenju opisanom na ovoj stranici, to nije betlehemska rođenje, već uskrsno jutro. Porođajni bolovi odgovaraju onima na Kalvariji, gdje je cijelo stvorenje obnovljeno rođenjem križa. Sin

žene, dakle, nije samo Krist. U tom su djetetu predstavljeni svi oni koji su, ponovno rođeni na krštenju, postali djeca Božja, djeca Crkve i djeca Marijina (usp. Iv 3:3-8; Mt 18:3).

Ženin bijeg u pustinju svojevrsni je novi egzodus. Pustinja je, naime, mjesto prisnosti i božanske zaštite: nakon Gospodinove Pashe započelo je vrijeme Crkve, vrijeme progona, u kojem, međutim, kruh života, Riječ i Euharistija nikada ne prestaju (usp Hoš 2:16-25).

Ovu tajanstvenu ženu možemo promatrati kao primjer generativnosti i pokušati protumačiti simbole koji joj pripadaju u tom svjetlu. Žena je, prije svega, odjevena suncem: to jest, može biti potpuno svoja u Božjem svjetlu; ona nema što skrivati (usp. Pod njezinim nogama, koje je Pismo rezerviralo za poražene neprijatelje, nalazi se mjesec, simbol onoga što je u stvaranju nestabilno, jer je cikličko: držati ga pod nogama znači spoznati i ovladati vlastitom plodnosti).

Žena je okrunjena zvijezdama: broj 12 predstavlja izraelska plemena i apostole. Ovaj simbol stoga ukazuje na ženino dvostruko članstvo u drevnom i novom savezu s Bogom. U izvještaju o stvaranju, međutim, zvijezde predstavljaju protok vremena (usp. Post 1,16). Kruna zvijezda, dakle, također bi mogla ukazivati na činjenicu da se žena ne boji protoka vremena, već je u miru s njim.

Konačno, žena se ne boji muke, boli koja neizbježno pripada generaciji. Njezina hrabrost govori o njezinoj strasti za životom. Dijete koje rodi, međutim, odmah joj se oduzima, jer joj ne pripada. Tekst kasnije govori o brojnim potomcima, kao da želi reći da je sloboda u odnosu na ljude ili djela kojima smo dali život temeljna dimenzija generacije (Otk 12,17).

Skromno i najuzvišenije stvorenje

Autor Otkrivenja, nekoliko stihova kasnije, otkriva identitet zmaja: drevna zmija, napasnik, ta je u izvještaju Postanka prevarila ženu da pokuša silom zaposjesti ono što se može primiti samo darom: biti jednaka Bogu, to jest biti njegova djeca (Post 3, 5). Prema knjizi Postanka, jedna od posljedica te geste, koja izražava radikalni nedostatak povjerenja u Stvoritelja, jest sklonost da se bližnjega zaposjedne kao da je njegov: muž to čini sa svojom ženom, majka to čini sa svojom djecom, stvarajući lanac patnje koji je vrlo teško prekinuti (usp. Viđenje Otkrivenja je, dakle, tekst borbe, prošaran krvlju povijesti, ali je također djelo kontemplacije umotano u aureolu svjetla iz koje izlazi sretan kraj: zmaj ne može imati posljednju riječ. Na kraju će svaka suza biti obrisana i smrt će biti poražena zauvijek (21,14).

Slika žene u porođajnim bolovima vjerojatno je plod molitve progonjene zajednice, koja zajedno iznova čita Sveto pismo i tumači ga pod vodstvom Duha, u svjetlu Gospodinova uskrsnuća.

Autor teksta, dakle, definira ga kao "proroštvo" (1,3; 22,7.19), koje je u biblijskom jeziku prije svega tumačenje znakova vremena i poziv na vjernost sadašnjem trenutku. Namjera teksta je, dakle, pomoći nam da živimo s nadom, da budemo

optimistični, ne zanemarujući patnju, u sigurnosti da zli više nema moć nad nama i da je svemir u rukama Boga Oca, koji se neumorno brine za svoja stvorenja.

Bog je obećao da će otkupiti cijelo stvorenje od prijetnje uništenja i smrti. Marijino slavljenje samo je početak proslave čitavog stvorenja. Suđeno nam je da sudjelujemo u slavi Marije i Isusa, zajedno sa cijelim stvorenjem. Bog je stvorio sve. On će cijeliti i otkupljivati jer je sve što je stvorio dragocjeno u njegovim očima i vrijedno poštovanja. Sada, međutim, Bog je povjerio stvaranje našim rukama: što mi s njim činimo? Kako se brinemo o tolikoj ljepoti?

Na kraju ovogodišnjeg hoda, u kojem smo zajedno razmatrali odnos između Marije i zalaganja vjernika za cjelovitu ekologiju, zapitajmo se još jednom: što nadahnjuje naše svakodnevno djelovanje? **Što nas podupire i potiče da poduzmemo i ustrajemo u ekološkom obraćenju čak i kada to košta truda? Don Bosco je običavao govoriti da u teškim vremenima "komadić neba sve popravlja". Marijina slavna prisutnost u našem životu i u životu Crkve može biti taj komadić neba, taj podsjetnik na Božju vjernost koja uvijek ispunjava njegova obećanja.**

Linda Pocher FMA

PRIMLJENA MILOST

“UČINITE KAKO VAM KAŽE”

Slijediti Krista u radosti i žalosti, vođeni rukom Marije Pomoćnice kršćana

Mi smo Andrea i Elena.

Tijekom ovih dana mogli smo se prisjetiti sjećanja na to koliko nas je Gospa pratila korak po korak u svakom trenutku našeg života i koliko nam je darova dala.

VJERA

Elena: dar vjere. Osobno smo je primili od djetinjstva, različitim putovima, kroz salezijansku obitelj u školama, govorništvu i iskustvima mladih, i tako, kako nas je don Bosco učio, živjeli smo i još uvijek živimo Marijin lik kao jednostavnu i stalnu prisutnost u našem svakodnevnom životu.

SASTANAK I VJENČANJE

Andrew: Još jedan dar koji smo dobili bio je naš sastanak, a zatim i brak.

Upoznali smo se na marijanskom hodočašću. Prvi put sam vidio Elenu u crkvi posvećenoj Mariji.

Primljena milost

U zarukama, osim radosti što smo zajedno, pojavile su se i neke rane koje smo nosili u srcu. Za mene je strah od gubitka naklonosti, jer su mi roditelji bili razdvojeni kad sam imao 11 godina, a samim tim i rizik da sve živim kao "carpe diem", rizik da sve uzmemo i sada zbog straha od gubitka. Dok je za Elenu, strah od vjenčanja i potpunog davanja u ovom sakramentu. Dobro razumijemo da su se to dva straha koja su se sukobila, da bi samo snagom bilo nemoguće vjenčati se. Stoga smo se od samog početka morali osloniti na Mariju, koja nas je podsjetila da Bogu ništa nije nemoguće. Dakle, dan za danom, jedna Zdravo Marijo, Gospodin je iscjeljivao naša srca i vodio nas sve do braka.

Vjenčali smo se u Valdoccu prije 7 godina, a dar u daru bio je vidjeti Mariju Pomoćnicu kršćana i Don Bosca kako nam otvaraju svoja vrata. Naša proslava bila je planirana u njihovom domu. Bilo je stvarno uzbudljivo.

Duh Sveti nam je predložio kao Evanđelje za taj dan "Svadbu u Kani" gdje smo vidjeli sažetu našu priču: određenu prisutnost Mariju koja nam je rekla: **"Činite što vam kaže."** Mi smo, na svoj mali način, svakodnevnim zalaganjem kako je don Bosco želio, nastojali napuniti vrčeve sigurni da će čudo pretvaranja vode u vino učiniti Gospodin.

Iz naše ljubavi rođene su 4-godišnja Anna i 2-godišnja Beatrice.

ADMA

Elena: Jedan od najvećih darova koje smo primili od Marije bio je dar ADMA-e, Udruženje Marije Pomoćnice.

Počeli smo pohađati ovaj put ubrzo nakon što smo se vjenčali po savjetu svećenika koji je proslavio naše vjenčanje i nekoliko prijatelja.

Od samog početka osjećali smo se kao da smo kod kuće, kao da smo s obitelji. Upoznali smo suputnike s kojima smo mogli dijeliti radosti, podržavati jedni druge u svakodnevnom životu. Također smo otkrili da je salezijanska duhovnost sastavljena od vedrine i predanosti koju smo već poznavali kao djeca i koju, osjećamo, sada u potpunosti pripada nama.

Prije dvije godine i mi smo osjetili poziv i potrebu da budemo dio ove obitelji, pa smo počeli pohađati

početnu formaciju koja nas je pripremila da se obvežemo i pridružimo ADMA-i prošlog listopada.

BOLEST:

Andrew: Otprilike u isto vrijeme, dok smo sazrijevali izbor da se pridružimo ADMA-i, saznali smo da Elena ima maligni rak dojke. Ništa se ne događa slučajno. Bila je to prilika da sazrijemo u većoj oslanjanju na Mariju i da potpuno predamo svoj život u njezine ruke. Činilo nam se da je lako dobiti plavi šal i člansku iskaznicu, ali teže je predati se Božjoj volji. U tim danima, međutim, nikada nam nije nedostajalo radosti, ploda ne naše vlastite hrabrosti, nego milosti koje je Marija obilno obasipala na našu obitelj. Strah da ću biti udovac s dvije djevojčice koje treba odgajati ili da će Eleni to biti posljednji put da će navečer uspavati djevojčice, dirnuo je naša srca, ali nas nikada nije uznemiravao. Na sam dan obećanja nakon prekrasnih obrednih fotografija, s neopisivom radošću u srcu zbog potpune pripadnosti Kristu po Mariji Pomoćnici kršćana i Don Boscu, na putu kući navečer ispala je sva Elenina kosa, znak da moramo skinuti starca i staricu, kao što nas podsjeća sveti Pavao, jer nas je Gospodin pripremao za novi život. Nakon šest mjeseci intenzivnog liječenja, na Veliki četvrtak, Elena je operirana i prvo "hvala" izrečeno je upravo u bazilici na Veliku subotu, svi četvero zajedno, sudjelujući na Uskrsnom bdijenju.

Nakon otprilike tjedan dana dobili smo poziv iz bolnice i onkolog nam je rekao da je Elena potpuno izliječena. I dalje će biti godina preventivne njege, ali ozdravljenje je bilo potpuno. Vrativši se u baziliku, do nogu Marije Pomoćnice kršćana, od srca smo zahvalili. Sjećam se da smo te iste večeri, u našem domu, ispred 'Capelite', to jest malog prijenosnog kipa Marije Pomoćnice koji obilazi svaki dom, kleknuli s našim kćerima i rekli im radosnu vijest uz dodatak sushija i crocina, kako bismo proslavili blagdan. Njihova radost bila je dar koji ćemo uvijek nositi sa sobom.

Molitva za nas, od cijele salezijanske obitelji, posebno ADMA-e, i Crkve općenito, dirnula nas je i ispunila naša srca zahvalnošću. Primili smo poruke iz Afrike, iz Španjolske, iz Amerike, svijeta u zajedništvu s nama. Prijatelji ADMA-e pružali su nam stalnu ljubav, molitvu i bliskost. Čak i među rodbinom, ponekad se ne može doživjeti tako duboka briga sastavljena od osmijeha ili jednostavne WhatsApp poruke sklopljenih ruku.

Skromno i najuzvišenije stvorenje

Svima od srca zahvaljujemo!

Andrew i Elena: doživjeli smo da se u bazilici ne nalazi samo Marijin kip, već i njezina živa prisutnost.

Čovjek pokreće pomisao da je beskonačnost milosti otišla iz ove bazilike. S istim osjećajima, i mi možemo ispričati svoje jer smo dio ove prekrasne priče.

OBITELJSKI DOHAĐAJI

Ruanda – Obećanje ADMA-e i salezijanaca suradnika

U nedjelju, 28. travnja, 33 člana Udruge Marije Pomoćnice kršćana (ADMA) i 11 salezijanaca suradnika obnovili su svoje obećanje, dok su četiri člana ADMA-e i šest salezijanaca suradnika dali svoje prvo obećanje. Svečanost je održana u sjedištu postnovicijata "Michele Rua" u Kabgayiju, koji pripada potprovinciji Afričkih Velikih jezera "Carlo Lwanga". Don Pierre Célestin Ngoboka, poglavar Viceprovincije AGL-a, predsjedao je Euharistijom, podsjećajući da su nam se ovi novi članovi Salezijanske obitelji "pridružili kako bi nastavili poslanje koje nam je don Bosco dao".

Perù – Susret članova ADMA-e: formacija, molitva i život

U subotu, 20. travnja, održan je sastanak članova Udruge Marije Pomoćnice (ADMA) u provinciji "Santa Rosa de Lima" u Peruu (PER) prigodom posjeta njihovog svjetskog duhovnog animatora, don Gabriela Cruza.

Prisustvovala su osamdeset i dva člana iz centara iz Lime i centara Magdalena del Mar, Breña, Callao, Rimac i Barrios Altos, kao i neki predstavnici zajednice Chosica, koja je udaljena oko 2 sata od glavnog grada. Osim toga, nekoliko članova centara Piura i Huancayo pridružilo se online tijekom razdoblja obuke. Bilo je to vrijeme formacije, molitve i življenja. Susret su organizirali i koordinirali duhovni animatori ADMA Peru - sestra Raquel Ibañez, FMA i fra Jozef Kamza, SDB, koji je ujedno i provincijalni vikar u Peruu. Treba napomenuti da ADMA u Peruu ima oko 20 centara (FMA i SDB) koji se sastoje od oko 700 ljudi predanih misiji: širenju ljubavi prema Presvetom Sakramentu i Mariji Pomoćnici kršćana.

Slovensko - Výročné stretnutie členov ADMA

Členovia Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) z miestnych stredísk Saleziánskej provincie Slovinska (SLO) sa od 19. do 21. apríla zišli na výročnom stretnutí a duchovnej obnove v Marijanisku vo Veržeji. Provinciálny delegát pre ADMA o. Janez Žerovnik, SDB, pozval na túto príležitosť o. Mirana Sajovica, SDB, ktorý účastníkom hovoril o niektorých osobnostiach saleziánskej rodiny na ceste svätosti z pohľadu mariánskej úcty, ako sú blahoslavená s. Eusebia Palomino, FMA, a Boží služobník o. Andrej Majcen SDB.

Nova rubrika – ADMA primarija odgovara

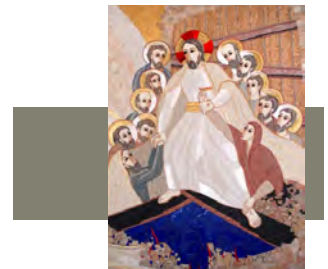
Na zahtjev jednog od naših čitatelja, ova nova kolumna **“ADMA primarija odgovara”** stvorena je kako bi ponudila uvid u pitanja od općeg interesa. Svatko tko želi predložiti temu ili pitanje može nas obavijestiti slanjem e-pošte

adma@admadonbosco.org

Misa za preminule članove ADMA-e

Posebna sveta misa slavi se 24. u mjesecu u 9 sati u bazilici Marije Pomoćnice kršćana u Torinu, za sve preminule članove ADMA-e diljem svijeta.

MJESEČNA MOLITVENA NAKANA

Želimo se pridružiti molitvama svih ADMA grupa diljem svijeta na nakanu pape Franje

Srpanj - Za pastoral bolesnika

Molimo da sakrament bolesničkog pomazanja ljudima koji ga primaju i njihovim najmilijima dade Gospodinovu snagu i da će svima sve više postajati vidljivi znak suosjećanja i nade.

Kolovoz - Za političk vođe.

Molimo da politički vođe budu u službi svoga naroda, radeći na cjelovitom ljudskom razvoju i općem dobru, brinući se za one koji su izgubili posao, a posebno za najsiromašnije.

MOLIMO SVE DA NAM POŠALJU ČLANAK, FOTOGRAFIJU SA FORMACIJSKOG SUSRETA, KOMENTAR 24. MARIJINE POMOĆNICE, ODRŽANE VOLONTERSKE AKTIVNOSTI. Članak (.doc format, max. 1200 znakova bez razmaka) i maksimalno 2 fotografije (digitalni format .jpg i širine minimalno 1000 px) s naslovom i/ili kratkim opisom potrebno je poslati na adma@admadonbosco.org. U predmetu e-maila "Obiteljski događaji" iu tekstu potrebno je navesti podatke o autoru (ime, prezime, mjesto snimanja, Adma pripadnost, grad, država). Slanjem automatski ovlašćujete Admu za obradu, objavu, čak i djelomičnu, te objavu članka i fotografija u bilo kojem obliku. Slike mogu biti objavljene na web stranici www.admadonbosco.org, i/ili drugim Adma web stranicama zajedno s opisom prema odluci urednika.